

Iskrice iz Gorišnice

ČASOPIS OŠ GORIŠNICA, DECEMBER 2014, LETNIK 4, ŠTEVILKA 7, NAKLADA 500 IZVODOV

Spoštovani!

Znova je napočil čas, ko bo sneg pobelil bregove, doma bo toplo in vse bo dišalo po prihajajočih božično-novoletnih praznikih. Šolske skrbi bomo opustili in se prazničnemu času posvetili.

V tokratni številki naših Iskric vam predstavljamo dolgoletno uspešno učiteljico Frančko Vajda, ki je svoje znanje in izkušnje delila z velikim številom učencev in tudi s svojimi sodelavci. Prebrali boste lahko tudi intervjuja z devetošolkama. Za decembrsko izdajo smo izbrali vrednoto uspeh in o tem, kako vrednoto dojemajo naši učenci, dobili veliko zanimivih misli. Gospod Slavko Leben s Kmetije Leben iz Moškanjcev nam je povedal nekaj o kmetijstvu. O spominih na šolske dni pa nam je spregovorila gospa Marta Tuš iz Zagojčev. Če boste hoteli še malo razvedrila, so nam sedmošolci pripravili križanke, rebuse, premetanke in še kaj. Bodite pozorni, križanka je nagradna.

V imenu celotnega novinarskega krožka se zahvaljujeva učiteljicama Manji Bezjak in Tadeji Ferk ter pomočnici ravnatelja Klementini Lindič za pomoč pri izdaji naših Iskric.

Ob koncu najinega zadnjega božičnega nagovora pa Vam želiva samo še vesel božič in srečno novo leto. Naj bo tudi prihodnje uspešno in polno zanimivih dogodivščin, v srcih pa naj bodo mir, ljubezen ter dobrota. Vse to naj Vas spremlja skozi celotno leto.

Tjaša Horvat in Eva Šalamon, 9. a



Eden večjih projektov v letošnjem letu je bila energetska sanacija starega dela šole.

Glavni cilji projekta so varčevanje z energijo, ohranjanje okolja in ustvarjanje podpornega okolja za čim večjo ekološko ozaveščenost. Ob tem je pomemben dejavnik tudi pomen energetske sanacije objekta za splošno počutje učencev in zaposlenih v šoli. Šolski prostor je gotovo prostor, v katerem se v občutljivem obdobju socializacije lahko oblikujejo navade, ki vodijo k trajnostnemu ravnanju v življenju.

Uspeh sta veselje in sreča. Anže Čeh, 1. a

Za uspeh se je potrebno potruditi. Nika Bedrač, 9. a

Uspeh je, ko ti uspe tisto, kar si si želel. Saša Arnuš, 5. b

Kadar me učiteljica pohvali, občutim uspeh. Nives Purgaj, 3. b

Uspeh je tudi dobro pecivo, ki nama ga uspe speči s sestro. Michelle Törnär, 2. b

Zame je uspeh, ko spravim mamico v nasmeh, kadar je slabe volje. Leoni Corina Ranfl, 3. a

Uspešno se počutim, kadar dobro pretečem kros ali sodelujem na tekmovanju. Enri Klinger, 3. b

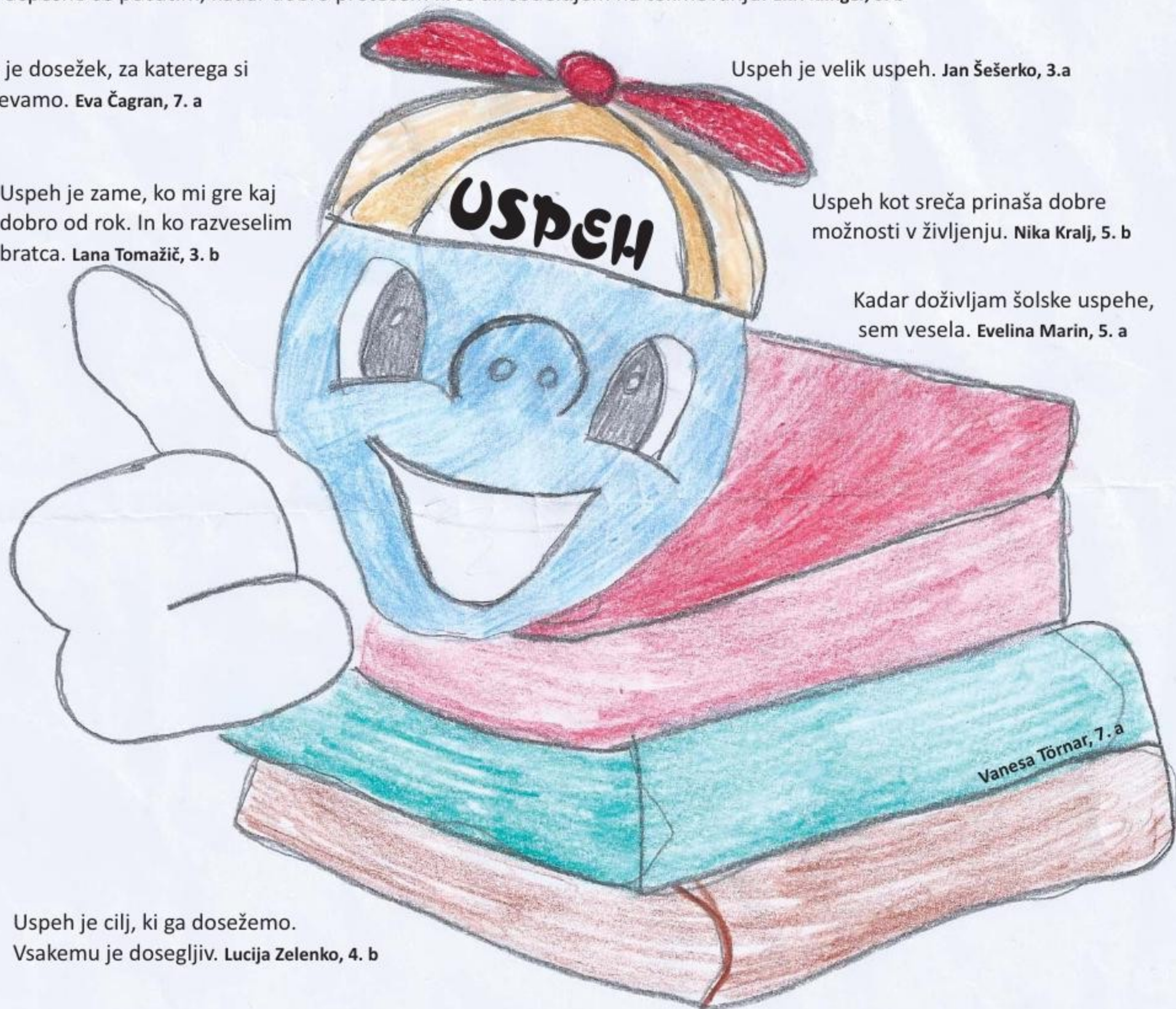
Uspeh je dosežek, za katerega si prizadevamo. Eva Čagran, 7. a

Uspeh je velik uspeh. Jan Šešerko, 3. a

Uspeh je zame, ko mi gre kaj dobro od rok. In ko razveselim bratca. Lana Tomažič, 3. b

Uspeh kot sreča prinaša dobre možnosti v življenju. Nika Kralj, 5. b

Kadar doživljam šolske uspehe, sem vesela. Evelina Marin, 5. a



Uspeh je cilj, ki ga dosežemo. Vsakemu je dosegljiv. Lucija Zelenko, 4. b

Uspeh je lahko marsikaj, zame je, kadar zajaham kas brez lonže. Metka Sok, 3. b

Uspeh je, kadar dobro opravi delo. Kiar Vertič, 2. a

Uspešen si lahko npr. v matematiki, pri športu, celo v bedarijah. Žiga Belšak, 7. b

Uspeh je pot v varno življenje, kjer se srečata družinsko in družabno življenje. Žan Matjašič, 7. a

DEVETOŠOLKI DEA KOVAČEC IN KATJA KOSTANJEVEC

Za tokratno številko Iskric sem se pogovarjal z devetošolkama, ki sta mi zaupali kar nekaj zanimivih stvari o sebi.

Dea Kovačec je devetošolka, ki je pridna učenka, iznajdljiva in zanimiva oseba. Poleg šolskih obveznosti se ukvarja tudi z glasbo. Njen inštrument je flavta, ki ji pomeni največ v življenju.

-Kaj te je navdušilo za glasbo?

Že od majhnih nog mi glasba pomeni največ. H glasbi se zatečem, ko sem žalostna. Vedno poslušam glasbo, ker mi da moč.

-Katere inštrumente igraš?

Flavto igram že 6 let v glasbeni šoli Nocturno v Dornavi. Znam pa igrati tudi klavir.

-Kako dolgo obiskuješ glasbeno šolo?

Od leta 2008, zdaj že šesto leto. V glasbeni imamo 6 razredov, torej je to moje zadnje leto v glasbeni šoli.

-Katero glasbo najraje igraš?

Na flavti najraje igram skladbe Mozarta, ker so tako pomirjajoče in posebne. Najraje pa igram skladbo "For Elise" skladatelja Ludwiga van Beethovna.

-Kaj hočeš doseči z glasbo v prihodnosti?

Že kot deklica sem sanjala, da bi bila učiteljica flavte. Upam, da mi bo to uspelo.

-Kdo je tvoj najljubši glasbenik?

Imam najljubšo slovensko glasbenico Ano Pucihar. Moj najljubši glasbe-



nik pa je Wolfgang Amadeus Mozart.

Želim ti uspešen zaključek tako osnovne kot glasbene šole ter da se ti uresniči želja postati učiteljica flavte.

Katja Kostanjevec je ponosna devetošolka, ki se zraven vseh šolskih obveznosti ukvarja še z nogometom.



-Kako dolgo že igraš nogomet?

Nogomet igram že 3 leta.

-Kdo te je navdušil nad nogometom?

Nad nogometom me je navdušila sestra, hkrati pa tudi drugi znani nogometni zvezdniki.

-Kateri je tvoj najljubši nogometni klub?

Moj najljubši klub je seveda FC Barcelona.

-Kdo je tvoj najljubši nogometaš?

Obožujem vse profesionalne nogometne igralce, moj idol pa je Lionel Messi.

-Ali misliš z igranjem nogometa v prihodnosti nadaljevati?

Upam, da bom v srednji šoli z več šolskimi obveznostmi še naprej lahko trenirala.

Želim ti, da uspešno končaš osnovno šolo in da te nekoč vidimo tudi v kakšnem uspešnem ženskem nogometnem klubu.

Žan Horvat, 7. b

... VZGOJITELJICO FRANČKO VAJDA

Na začetku se nam, prosim, predstavite.

Sem Frančka Vajda, zaposlena sem kot vzgojiteljica v 1. razredu. Sem žena in mama dveh odraslih otrok, sina in hčere.

Katere vrednote postavljate v ospredje?

Vsak človek daje prednost določenim vrednotam, sama v ospredje postavljam družino, iskrenost, spoštovanje.

Kateri šolski predmet ste imeli najraje in kako se je pouk razlikoval od današnjega?

V osnovni šoli sem imela najraje slovenščino in zgodovino.

Kakšni so bili Vaši začetki poučevanja? Ste bili učiteljica še na kateri drugi šoli?

Moja prva zaposlitev je bila zelo zanimiva in razgibana. Poučevala sem *malo šolo* na več šolah, na OŠ Destnik, OŠ Trnovska vas, OŠ Vitomarci, OŠ Cirkulane, OŠ Sela in OŠ Gorišnica.

Takrat je mala šola oziroma priprava na šolo trajala samo 120 ur. Malo šolo, ki se je odvijala na šolah, so obiskovali tisti otroci, ki niso bili vključeni v vrtec. Teh otrok je bilo pred tridesetimi leti res veliko. Kasneje je mala šola trajala celo šolsko leto. Tako sem začela poučevati samo na OŠ Gorišnica vse do leta 2003, ko smo uvedli devetletko in so šli 6-letniki v 1. razred in ne več v malo šolo. Pred začetkom devetletke sem se dodatno izobraževala, da lahko poučujem v prvem razredu kot druga strokovna delavka.

Če bi se ponovno odločali za študij, bi izbrali enako?

Da, ponovno bi se odločila za ta poklic.

Kaj menite o učencih naše šole?

Menim, da ste učenci naše šole vedoželjni, delovni in ustvarjalni, kar je razvidno iz rezultatov z različnih tekmovanj in projektov tudi na državnih ravni.



Zaupajte nam kakšno anekdoto kot zanimivost Vaše učiteljske kariere.

Moram povedati, da sem se velikokrat od srca nasmejela različnim izjavam malih nadobudnežev. Spomnim se, da so morali učenci na učnem listu pobarvati škarje, eden izmed učencev je nekaj vneta iskal. Ko sem ga vprašala, zakaj ne barva, mi je odgovoril, da škarij ne more pobarvati, ker jih je pozabil doma.

Kakšno je delo z otroki?

Delo z otroki je v prvi vrsti lepo, odgovorno in zanimivo. Če pa mi včasih to vseeno ne uspe, so učenci tisti, ki mi dajo ogromno pozitivne energije. Rada imam svoj poklic, opravljam ga že 35 let.

Kaj počnete v prostem času?

Prosti čas si zapolnim z branjem knjig, s sprehodi v naravo, veliko se ukvarjam z našimi hišnimi ljubljenci, s psičkom maltežanom. Zelo rada tudi kolesarim.

Hvala, da ste nam predstavili sebe in Vaše delo in ostanite srčna, dobra in navdihujoča učiteljica.

Vanessa Törnär, 7. a



ŠOLA IN NJENA VLOGA

Strategija razvoja Slovenije (UMAR 2005) daje poudarek na znanju ter izboljšanju kakovosti izobraževanja. Tudi na tem področju lahko šola piše dvojno zgodbo, zato menim, da je potrebno na vlogo šole v kraju pogledati tudi iz drugega zornega kota; kaj lahko šola naredi za ohranjanje in razvoj kraja. Vloga šole v družbi znanja postaja čedalje pomembnejša, zlasti v manjših krajih. Poleg izobraževalne ima osnovna šola pomembno vlogo tudi pri kulturnem življenju v kraju in pri ohranjanju kulture in tradicije kraja nasploh, saj je kultura med drugim posredno vpletena v sestavine trajnostnega razvoja kraja. Zato menim, da je pomembno otrokom privzgojiti primeren odnos do okolja, iz katerega izhajajo, kot del njihove samopodobe, saj bodo že jutri postali pomembni odločevalci v domačem kraju. Ob dobrem sodelovanju šole z okoljem, vključevanjem šole v vse sestavine trajnostnega razvoja, izobraževanjem za trajnostni razvoj, vnosom kulture in tradicije kraja v šolo je to tista dodana vrednost šole v manjših krajih, ki lahko pripomore pri ohranjanju in razvoju kraja.

Toda ta zgodba je lahko uspešna le ob dobrem sodelovanju z lokalno skupnostjo, v prvi vrsti z občino, ki skrbi za zagotavljanje primernih pogojev, v katerih se odvija vzgojno-izobraževalni proces in z ostalimi akterji družbenega življenja v kraju. To sodelovanje je iz leta v leto boljše; ustvarili smo medsebojno zaupanje, ki se kaže v realizaciji številnih projektov in investicij:

- prireditve ob državnih praznikih,
- posodobitev knjižnega gradiva in prehod na sistem COBISS,
- informatizacija šole,
- EKO šola,
- Kulturna šola,
- medgeneracijsko sodelovanje.

Eden večjih projektov v letošnjem letu je bila energetska sanacija starega dela šole. Glavni cilji projekta so varčevanje z energijo, ohranjanje okolja in ustvarjanje podpornega okolja za čim večjo ekološko ozaveščenost. Ob tem je pomemben dejavnik tudi pomen energetske sanacije objekta za splošno počutje učencev in zaposlenih v šoli. Šolski prostor je gotovo prostor, v katerem se v občutljivem obdobju socializacije lahko oblikujejo navade, ki vodijo k trajnostnemu ravnanju v življenju.

Milan Šilak, ravnatelj OŠ Gorišnica



Ob otvoritvi sanacije je potekal bogat kulturni program.

SLOVESNOST V SPOMIN PADLIM BORCEM NOB

V petek, 31. 10. 2014, je ob 10.30 uri na pokopališču v Gorišnici potekala spominska slovesnost, posvečena padlim borcem NOB.

Za to slovesnost smo na prošnjo organizatorja, Zveze združenj borcev za vrednote NOB in Občine Gorišnica, učitelji OŠ Gorišnica z izbranimi učenci pripravili kratek kulturni program:

- pevke MPZ, ki obiskujejo 8. in 9. razred, so zapele partizansko pesem Šivala je deklica zvezdo,
- učenka 9. razreda, Jana Rajh Plohl, se je predstavila z recitacijama Zlat list zgo-dovine in Na grobu lučka gori,
- učiteljica Irena Forštnarič se je predstavila z deklamacijo Mateja Bora, Srečanje.

Mateja M. Pevec

OBISK GLEDALIŠČA



V torek, 2. 12. 2014, smo se ob 8.45 odpeljali izpred šole v Mestno gledališče Ptuj.

Ogledali smo si predstavo Pravljino srce. Zgodba je govorila o razvajeni in muhasti Kirsty, ki je pobegnila z zabave v star zapuščen kulturni center. Tam je srečala Gideona, ki je imel podobne težave kot ona. S pomočjo pripovedovanja zgodb, pomešane z njunima resničnima življenjema, je Gideonu uspelo prepričati Kirsty, naj se sprijazni s svojim življenjem. Ob koncu se Gideon in Kirsty tudi poljubita.

Po predstavi smo se polni vtisov vrnili v šolo.

Tita Majerič, 5. b

POLICIST ZA EN DAN

V četrtek, 17. 10. 2014, smo se štirje učenci iz 6. razredov odpravili s policistom, gospodom Marjanom Vrličem, saj smo sodelovali v projektu »Policist za en dan«.

Najprej smo se s policijskim avtom odpeljali na Policijsko postajo Gorišnica. Zanimalo nas je mnogo stvari. Vprašali smo, koliko avtomobilov imajo in podobno. Policist Marjan, ki nam je z veseljem odgovarjal na vprašanja in nam razkazal policijsko postajo, nam je odgovoril, da jih imajo 14. Ogledali smo si celico ter se odpravili k načelniku postaje. Načelnik nam je razložil, zakaj je bila ta postaja postavljena. Postavili so jo z namenom stražiti bližnjo mejo. Izvedeli smo tudi, da je na tej postaji 57 delovnih in marljivih policistov. Videli smo še veliko policijske opreme. Nato smo odšli na teren. Najprej smo na cestnem odseku z radarjem merili hitrost voznikov, kar nas je najbolj navdušilo. Vsi vozniki so vozili po prometnih pravilih, eno voznico pa smo tudi ustavili, da bi videli, kako tovrstno delo opravljajo policisti. Policist je najprej z loparčkom



nakazal, naj se voznica umakne s cestišča, nato pa zahteval vozniško in prometno dovoljenje. Ker ni bilo nič narobe in je imela vso potrebno avtomobilsko opremo, je lahko peljala naprej. Odšli smo tudi na mejo, da bi videli, kakšno delo opravljajo policisti tam. Ko je na meji policist ustavil voznika, ga je vprašal, ali je iz Slovenije in s kakšnim namenom je tukaj. Dobil je potrebne odgovore, zato so ga spustili naprej. S policistom Marjanom smo zares uživali.

»Policist za en dan« je super projekt, ker

učenci izvemo veliko novih stvari, se mnogo naučimo, podrobneje spoznamo delo policistov, predvsem pa ugotovimo, da je njihovo delo naporno, raznoliko, večkrat pa tudi nevarno. Ugotovil sem, da biti policist sploh ni lahko. Saj kot zgledni državljani včasih branijo državo, za nagrado pa dobijo v glavo granitno kocko. Ta dan mi je bil zelo všeč in vsi smo se zabavali. Želeli bi si več takšnih dni.

Žan Tušak, 6. a

TEKMOVANJE BOBER

Bober je mednarodno tekmovanje v računalniškem razmišljanju in pismenosti za osnovnošolce in srednješolce. Njegov namen je povečati zanimanje učencev za računalništvo. Pokazati jim želimo, da računalnik ni le orodje za komuniciranje, brskanje po spletu, urejanje besedil ter poslušanje glasbe in gledanje filmov. Računalnik je neizčrpen vir zanimivih logičnih problemov, zaradi katerih računalničarju ni nikoli dolgčas.



Tekmovalna vprašanja se navezujejo na algoritmično razmišljanje, logično sklepanje, razvoj spretnosti za reševanje problemov, uporabo informacijske tehnologije in njen vpliv v družbi. Otroci spoznajo, da je razmišljanje in ustvarjalno reševanje problemov zanimivo in zabavno.

Od 12. do 14. novembra 2014 smo na šoli izpeljali tekmovanje Bober. Na šoli je tekmovanje zelo priljubljeno, saj se je tudi letos preizkusilo mnogo učencev, kar 156. Stašu Horvatu iz 8. b razreda se je uspelo uvrstiti na državno tekmovanje, ki bo 17. januarja 2015 v Ljubljani.

Tadeja Ferk

BARONOV DAN V DORNAVI

Bili smo v Dornavskem gradu. Dvorni norček nam je kazal norije. Plesali smo tudi srednjeveški ples. Peljali smo se lahko z lesenim vrtiljakom. S takim so se nekoč igrali otroci. Kovač je bil zanimiv. Gorski škrtar je imel lisico. Pokazali so nam tudi streljanje z lokom. Mušketirji so streljali s puško. Pokazali so nam orožje. Perice so prale perilo. Vitezi so nam pokazali, kako se sablja. Ob strani je bil žlebiček, ki so ga v starih časih uporabljali za lomljenje orehov. V Dornavskem gradu je bil tudi baron. Modri mož z brado nam je razlagal grajska pravila.

Bilo je zelo zabavno.

Leoni Corina Ranfl, 3. b



TRŽNICA POKLICEV

Na začetku 9. razreda se začne vsak osnovnošolec spoprijemati z najpomembnejšo odločitvijo svojega življenja - vpisom v srednjo šolo. Takrat začne razmišljati o tem, kaj želi v življenju početi, na katero šolo se vpisati in posledično tudi kateri poklic izbrati.

Prav zato je pomembno, da učenec obiše tržnico poklicev, kjer se mu predstavijo srednje šole. Zato je v ponedeljek, 10. 11. 2014, na OŠ Gorišnica potekala tržnica poklicev, katere smo se udeležili učenci 8. in 9. razredov domače osnovne šole in učenci sosednje OŠ Dornava.

Na tržnici se nam je predstavilo kar 25 poklicnih in srednjih šol, gimnazij in dijaških domov podravske regije. Na predstavitvi so se predstavili dijaki različnih srednjih šol, ki so nam želeli čim bolje predstaviti njihovo šolo. Tako je v naši večnamenski dvorani dišalo po palačinkah, preveril si lahko raven krvnega sladkorja, se prepustil bodočim mojstricam ličenja, lahko pa si med sprehodom po tržnici nabral koristne informacije o nadaljnjem šolanju.

Poklicna tržnica je bila dobro obiskana, kar kaže na to, da učenci skupaj s starši skrbno in preudarno izbiramo poklicno pot. Že prej sem razmišljala o vpisu na Gimnazijo Ptuj, z zanimivo predstavitvijo dijakov 1. letnika pa so mojo odločitev le še potrdili. Upam, da bomo vsi izbrali pravo šolo, ki nam bo omogočila ustrezno izobrazbo in prihodnost.

Ema Hunjet, 9. b



PLANINSKI POHOD

V petek, 31. 10. 2014, smo se člani planinskega krožka OŠ Gorišnica odpravili na pohod. Ob 10:35 smo se z vlakom odpeljali z železniške postaje Zamušani. Naša izstopna postaja je bila v Ivanjkevcih. Tam smo v lepem sončnem vremenu začeli naš pohod. Vodil nas je vodnik Primož. Pot je vodila delno po cesti, delno po gozdu, do prvega postanka pri cerkvi v Svetinjah. Pohod smo nadaljevali proti Jeruzalemu. Na igrišču v Jeruzalemu je sledil drugi daljši postanek. Namenjen je bil okrepčilu in nogometu. Kasneje smo se vračali po enaki poti. Na igrišču v Ivanjkevcih se je naša pot končala. Sledila sta igranje nogometa in taborni ogenj. Ob ognju smo se pogreli, nekaj pojedli in se pogovorili o pohodu. Med potjo smo opazovali naravo in vinograde, se pogovarjali, smejali, zabavali in se tudi kaj naučili. Nato je prispel naš vlak. Z njim smo se odpeljali nazaj v Zamušane. Polni vtisov smo se odpeljali domov.

Vidal Farasin, 7.a



ŠOLSKO TEKMOVANJE IZ LOGIKE

V četrtek, 25. 9. 2014, je na naši šoli potekalo tekmovanje iz logike, na katerem smo sodelovali učenci od šestega do devetega razreda.

Neuradne rezultate smo izvedeli že naslednji dan. Iz šestega razreda se tekmovalci še ne uvrstijo na nadaljnje tekmovanje, iz sedmega razreda pa je na državnem tekmovanju svoje znanje izkazoval Vidal Farasin, iz osmega Vida Černesl, iz devetega pa Filip Bezjak in Anja Borak. Vsi štirje so dosegli zavidljive rezultate. Na tekmovanje sta nas pripravljali mentorici Patricija Kramberger Rom in nekdanja učenka naše šole Eva Reberc.

Nika Bedrač, 9. a



TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Zveza društev diabetikov Slovenije je tudi letos, že 16. leto zapored, organizirala Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni za učence osnovne in srednje šole. Učenci se seznanijo z osnovami sladkorne bolezni, pojavu sladkorne bolezni tipa 1 in tipa 2 v otroštvu in mladosti ter preprečevanju pojava tipa 2 z zdravim življenjskim slogom, predvsem uravnoteženo, zdravo prehrano in ustrezno telesno aktivnostjo.

Na šolskem tekmovanju, ki je potekalo 17. oktobra 2014, je tekmovalo 46 učencev iz sedmega, osmega in devetega razreda in jih kar 28 usvojilo bronasto priznanje, in sicer:

7. razred: Eva Čagran, Žan Luka Kolarič, Žan Matjašič, Blanka Murk in Ana Zupančič

8. razred: Larisa Horvat, Alja Ritlop, Sanja Kostevc, Iva Feguš, Vida Černesl, Dora Mikec, Niko Trunk in Tilen Petek

9. razred: Ema Hunjet, Jana Rajh Plohl, Tjaša Horvat, Nika Bedrač, Anja Kostevc, Žan Ozmec, Eva Šalamon, Nika Zu-

panič, Sara Kukovec, Sara Arnuš, Špela Horvat, Tjaša Vajda, Nuša Mendaš, Katja Kostanjevec in Karmen Kostanjevec

Najuspešnejše so bile devetošolke, ki so se 22. novembra 2014 udeležile državnega tekmovanja v Velenju. To so bile Tjaša Horvat in Jana Rajh Plohl iz 9. a ter Ema Hunjet iz 9. b. Tudi tam so pokazale veliko znanja o sladkorni bolezni, saj so vse tri usvojile srebrno priznanje, dve izmed njih pa sta za las zgrešili zlato priznanje.

Mentorica: Iva Trop

TEDEN OTROKA V PRVIH in DRUGIH RAZREDIH



V 1. a in 1. b razredu smo teden otroka obeležili z različnimi dejavnostmi. Tako smo v ponedeljek imeli plesno urico, kjer smo se učili ples Gunga Gunga.

V torek smo si ogledali zanimivo lutkovno igrico Razbita buča, pri kateri so bile lutke izdelane iz jesenskih plodov. Igrico sta odigrali učiteljici Frančka in Marjeta.

Naslednji dan smo v gozdu iskali zaklad po navodilih. Preden smo ga našli, smo morali opraviti kar nekaj gibalnih, pevskih in miselnih nalog.

Učenci so v četrtek prinesli veliko kostanjev, katere nam je naš hišnik tudi spekel. Po »kostanjevi pojedini« smo si v občinski dvorani ogledali gledališko predstavo Drugačen veвериček in njegovi prijatelji v izvedbi gledališča Kolenc (Društvo za boljši svet).

Teden smo zaključili s pravljico urico in poslušanju pravljice Kako sta Bibi in Gusti zgladila prepir. Pravljico urico je pripravila učiteljica Frančka. Tako smo v tem tednu izvedli razvedrilne dejavnosti in dejavnosti, ki so otrokom pri srcu.

Učiteljice in učenci prvih razredov



Miha Valenko, 2. a

OBISKALI SMO POLICIJSKO POSTAJO V GORIŠNICI

V petek smo imeli naravoslovni dan. Ko smo šli na pot, smo oblekli jopiče za varno pot. Na policijski postaji smo izvedeli, da imajo policisti učilnice. Policisti so nam pokazali zapore in nas zaprli. Pokazali so nam policijsko opremo. Na roke so nam dali lisice, meni pa čelado. To mi je bilo zanimivo. Vračali smo se po poljski cesti zaradi varnosti.

Lara Bezjak, 3. a



MAGIČNA KUPULA

Projekt želi učencem na drugačen način približati fenomen barv in odnose med njimi. V kupoli naj bi se učenci počutili objeti v tople ali hladne barve, sami bi lahko ustvarili komplementarni barvni kontrast, pogledali barvni krog ali mavrico. Z dodajanjem elementov se lahko poigrajo z barvno kompozicijo in perspektivo v prostoru.

V projektu Magična kupola je sodelovala tudi naša šola, in sicer raziskovalca Žan Ozmec in Nino Bezjak ter bivši učenec naše šole Urban Munda (SRŠ-Ptuj) s prijateljem Matcem Rašlom (SRŠ-Ptuj) pod mentorstvom Boštjana Rihtarja. Zraven osnovne naloge so sami dodali še raziskavo Igra glasbenih tonov in barv. Cilj naloge je, da ko se zaigra ton na klavirju, se prižigajo barvni reflektorji. Vsak ton ima določeno barvo, ki je odvisna od frekvence.



KULTURNI DAN

Bili smo na gledališki predstavi z naslovom Drugačen veveriček in njegovi prijatelji.

Nekega dne je priletela kresnička. Bila je zelo žalostna, ker ni imela lučke. Veveriček ni imel prijateljev in ne ene roke in je bil zelo žalosten. Zmaja je zelo zelo bolel hrbet, ker je bil star. Zajček je imel predolga ušesa, zato je prišel na pomoč veveriček in mu je z gumico zavezal uhlje. Rožica je bila žalostna, ker ni dišala. Veveriček ji je zato pomagal in ji poiskal prijatelje. In vsi so bili veseli.

Zoja Holcer, 3. a

Obiskala nas je sestra Helena. Umivali smo si zobe. Tudi šampitjke smo dobili.



Tibor Bombek, 2. a

IMELI SMO GLASBENI KULTURNI DAN

V torek, 18. 11. 2014, smo učenci 8. razredov, ki obiskujemo izbirni predmet glasbena dela, imeli kulturni dan. Ob 7. uri smo se izpred šole z avtobusom odpeljali proti Ljubljani.

Šofer nas je najprej odložil pred Cankarjevim domom, tam smo si namreč ogledali glasbeno predstavo z naslovom Od opere do muzikala. Voditelj programa je bil zelo zabaven, povedal nam je, katere skladbe bomo slišali med predstavo, pred vsako skladbo pa nam je predstavil tudi pevce in orkester. Igral je Orkester slovenske filharmonije, peli pa so trije solisti: Željka Predojevič, Matjaž Stopinšek in Nuška Drašček Rojko. V predstavi smo slišali opere in operete, pa tudi odlomke iz muzikalov. Vse to so bila dela skladateljev W. A. Mozarta, A. Foersterja, J. Offenbacha, J. Straussa, B. Ipavca, F. Loweja, A. L. Webbra in L. Bernsteina. Celotna predstava nama je bila zelo všeč, tudi vzdušje predstave je bilo veselo.

Po tej predstavi smo se odpravili še v Slovensko filharmonijo, kjer smo si ogledali malo in veliko dvorano ter sliko Slovenski skladatelji, ki jo je leta 1936 naslikal Saša Šantel. Iz Slovenske filharmonije smo odšli še v ljubljansko Operno hišo, ki nam jo je vodička lepo in zanimivo predstavila.

Za tem je sledil povratek proti domu. Ker smo bili utrujeni in ker nam je primanjkovalo energije, smo se med potjo domov na našo veliko željo ustavili še v McDonald'su, kjer smo nasitili svoje želodčke.

Celoten kulturni dan nama je bil zelo všeč – želiva si, da bi še kdaj imeli priložnost za ogled takšne predstave.

Nina Cvetko, 8. c
Amadeja Bratušek, 8. b



Emma Valenko, 1. b

BILI SMO NA KMETIJI



Bili smo na kmetiji. Pogledali smo si krave. Videli smo tudi majhne teličke. Telički so jokali. Pogledali smo si bike. Tudi pujse so imeli na kmetiji. Bilo je zelo veliko traktorjev. Poskusili smo jogurt. Ko smo odšli, smo pogledali še kokoši. Kmetija je bila zabavna.

Urša Kolenko, 3. b

V torek smo šli na kmetijo. Tam smo videli krave, teličke, bike, kokoši in svinje. Imajo veliko molzišče in bazen z mlekom. Lahko smo poskusili domači sadni jogurt in jogurt s stracciatelo. Adrian je šel v boks in se zabaval s psičko Tačko. Bilo mi je zelo všeč.

Nika Murk, 3. a

V torek 14. 10. 2014 smo odšli na kmetijo. Na kmetiji smo videli: krave, bike, pujse, psa in kokoši. Pila sem jogurt. Prav tako sem skakala na trampolinu. Na kmetiji mi je bilo všeč.

Lana Tomažič, 3. b



SHEMA ŠOLSKEGA SADJA IN ZELENJAVE V ŠOLSKEM LETU 2014/2015



V letošnjem šolskem letu na naši šoli že tretje leto zapored izvajamo projekt Shema šolskega sadja in zelenjave. To je projekt, ki je med nami, učenci, precej priljubljen, saj nam vsakodnevno omogoča uživanje sadja, ki je pridelano v naši bližnji okolici.

Seveda pa ni namen tega projekta samo razdeljevanje sadja, pač pa tudi, da se ob tem zabavamo, učimo in v njem aktivno sodelujemo. Na začetku tega šolskega leta smo risali predloge za logotip in pisali slogane, med katerimi je potem komisija učiteljev izbrala najboljša. Zmagal je logotip, ki ga je narisala Jana Rajh Plohl iz 9. a in slogan,

ki ga je napisala Dea Kovačec iz 9. a. V tem mesecu so se najmlajši učenci posvetili likovnim izdelkom (risali so repo), mi pa smo o njej poiskali nekaj poučnih in zanimivih informacij. Ko smo združili moči, je nastala novo urejena oglasna deska v šolski avli, ki jo pridno spreminjamo. Sedaj bomo najprej iskali in tudi sami pisali pesmi na temo zdravja in zelenjave, nato pa do konca šolskega leta še pregovore, pravljice, uganke, križanke, sestavili bomo svojo kuharsko knjigo in ob koncu šolskega leta pripravili še zanimive sadne in zelenjavne jedi. Dela nam torej ne bo zmanjkalo.



Učenci izbirnega predmeta sodobna priprava hrane

DRUŽENJE S PRIJATELJI IZ DORNAVE

Učenci drugega razreda smo vključeni v interesno dejavnost Povezujejo nas skupni interesi pod vodstvom učiteljice Frančke in Suzane. Ko nas obiščejo prijatelji iz Dornave, je vedno zanimivo. Zadnje srečanje je potekalo v Mali vasi, kjer smo zamesili in spekli domači kruh. Ko je zadišalo po sveže pečenem kruhu, so se nam kar cedile sline. Po ličkanju koruze in opravih v hlevu, smo si pripravili pravo kmečko malico. Bilo je zelo zabavno.

Saška Laura 2.b



DOBITNIKA ŽGEČEVIH PLAKET

V ponedeljek, 6. oktobra 2014, je pred skoraj polno Kulturno dvorano Gimnazije Ptuj potekala prireditev v počastitev svetovnega dneva učiteljev, na kateri so podelili letošnja priznanja in plakete dr. Franja Žgeča. Strokovne delavce sta nagovorila predsednica Društva ravnateljev ptujskega področja, gospa Ivanka Korez, ter slavnostni gost, dr. Janek Musek. V kulturnem programu so navdušili učenci Pihalnega orkestra Glasbene šole Karol Pahor Ptuj.

Te slovesnosti so se udeležili tudi nekateri učitelji naše šole, saj sta dva sodelavca prejela plakete dr. Franja Žgeča. Karmen Fekonja je s svojim res dolgoletnim uspešnim delom še kako opravičila prejeto plaketo. Je odlična učiteljica, ki svojim učencem pomaga usvojiti čim več znanj, veščin in spretnosti s področij nemščine in angleščine.

Bojan Lubaj je omenjeno plaketo prejel zaradi truda in požrtvovalnosti, ki ju je vlagal v svoje delo. To se kaže tudi pri rezultatih njegovih učencev, ki so dosegali visoke rezultate iz znanja fizike.

Oba nagrajenca sta pomembno prispevala k razvoju in ugledu vzgoje in izobraževanja v širši strokovni javnosti. Obe nem jima iskreno čestitamo in jima tudi v bodoče želimo veliko uspešnih let na njuni poklicni poti.

Klementina Lindič



Starejši učenci so postali področni prvaki v rokometu. Uvrstili so se v 1/4 finale državnega tekmovanja. Čestitamo!

OKOLJSKI ZNAK ZELENA ZASTAVA PROGRAMA EKOŠOLA

Na letni konferenci koordinatorjev programa Ekošola sta evropski komisar za okolje dr. Janez Potočnik in državna sekretarka za kmetijstvo na ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano mag. Tanja Strniša podelila zelene zastave petnajstim ustanovam; med njimi tudi OŠ Gorišnica.

Mednarodni program Ekošola je največja mednarodna mreža otrok in vzgojiteljev ter učiteljev, ki spodbuja sistematično izvajanje okoljskih vsebin in udejanjanje načel trajnostnega razvoja v vzgojnih in izobraževalnih ustanovah. V Sloveniji je v program Ekošola vključenih več kot 700 vzgojnih in izobraževalnih ustanov, v vsakodnevni aktivnosti sodeluje več kot 132.000 otrok in mladih ter 8600 vzgojiteljev, učiteljev in profesorjev.



Tudi na naši šoli se trudimo okoljske vsebine vključiti v učne načrte in s tem prihodnjim generacijam pripraviti boljši jutri.

Koordinatorici programa Andreja Kolarič, Tina B. Kokot

SAMOPOSTREŽNA MALICA OB SVETOVNEM DNEVU HRANE

Četrtek, 16. 10. 2014, je bil posvečen svetovnemu dnevu hrane, ki smo mu tudi na naši šoli namenili nekaj pozornosti. Ta dan je bila za učence organizirana samopostrežna malica po ustaljenem urniku.

Učitelji so predhodno dobili navodila za pomoč pri izvedbi malice in pravila bontona v šolski jedilnici. Na podlagi teh so učence poučili o pomenu svetovnega dneva hrane in kulturnem obnašanju v jedilnici, najmlajši (učenci 1.–3. razreda) pa so narisali tudi risbice, ki smo jih razstavili v šolski jedilnici.

Pri izvedbi malice so pomagali vsi učitelji razredne stopnje in večina učiteljev predmetne stopnje, tako da težav pri razdeljevanju hrane, spodobnem odnosu do hrane in čiščenju jedilnice ni bilo.

Učenci so ta dan lahko izbirali med različnimi toplimi napitki, kruhom in pekovskimi izdelki, namazi, mesnimi in mlečnimi izdelki ter sadjem in zelenjavo.

Odziv učencev je bil zelo pozitiven, izrazili so željo, da bi tovrstno malico še večkrat ponovili. Zaposleni na področju šolske prehrane ugotavljamo, da je tak način razdeljevanja hrane dober, predvsem pa varčen na račun ostalih odpadkov hrane. Le-teh v smislu zavržene hrane na mizah učencev ni bilo, ostalo je le nekaj pekovskih izdelkov, ki so jih kuharice ponudile za popoldansko malico otrokom v vrtcu. Tudi cenovno je tovrstna malica na posameznega učenca sprejemljiva, zato smo se odločili, da jo bomo v tem šolskem letu ob pomembnejših oz. posebnih priložnostih še ponovili.

Mateja Matjašič Pevec,
organizatorka šolske prehrane



DROBTINICA



V soboto, 18. oktobra 2014, smo člani Rdečega križa pred trgovino Jager v Moškanjcih izvedli dobrodelno akcijo Drobtinica. Akcija je potekala po vsej Sloveniji. Ves denar, ki smo ga zbrali, smo namenili v šolski sklad. Ta je namenjen učencem, ki izhajajo iz družin s finančnimi težavami.

Pred trgovino smo imeli stojnico, kamor so ljudje lahko darovali prostovoljne prispevke. V zameno za to so dobili jabolka, kruh, drobno pecivo, pokrivala ter rogljičke, ki so jih darovale okoliške pekarnice ter Društvo gospodinj Gorišnica. Sodelovali smo mladi in starejši člani Rdečega križa.

Mislim, da je zelo lepo, da smo pripravili to dobrodelno akcijo. Pomagali smo sočloveku v težavah in ob tem uživali. Upam, da se bo zvrstilo še kar nekaj takšnih akcij.

Tjaša Horvat, 9. a

ZBIRALNA AKCIJA NI DEBATE

Zbiralna akcija pod geslom Ni debate, v Gorenje Surovino nesimo stare aparate! je potekala tudi na naši šoli. Učenci kot tudi občani smo zbirali odpadno električno in elektronsko opremo. Tako smo čistili okolje in ga pomagali varovati. Pospravili smo tudi naše kleti, garaže, podstrešja.

Akcija je potekala od 6. do 23. oktobra 2014. Učenci smo manjše aparate prinesli v šolo, občani pa so jih odpeljali na Gorenje Surovina Ptuj, ali jih pustili po vaseh na označenih mestih, kjer je bil organiziran odvoz. Vrednost odpadkov se je točkovala, aparature so bile ovrednotene. 1 točko je prinesla baterija, do 200 točk smo dobili za večje aparate, kot je npr. pralni stroj. Šola, ki bo zbrala največ točk, bo prejela novoletni koncert z znanim slovenskim pevcem.

Zadolženi učenci so vsak dan pred poukom popisovali aparate ter jih zlagali v škatle. S to akcijo je dihala vsa šola, saj smo učenci pripravili tudi razne plakate in jih razstavili po šoli.

Po mojem mnenju je bila akcija uspešna, saj smo s skupinskim delom pomagali okolju tako, da smo ga očistili ter ga razbremenili nevarnih snovi, ki jih bodo v Surovini pravilno uničili in predelali za kasnejšo uporabo.

Eva Čagran, 7. a



Ga. Zdenka Zver, učiteljica biologije, kemije in naravoslovja, koordinatorka akcije zbiranja odpadnega materiala elektronike in električnih aparatov, je povedala naslednje: »V to akcijo sem se vključila, saj imam rada naravo in želim, da bi še naprej ostala tako lepa in čista, da bi vsa živa bitja imela svoj prostor, kjer bi se lahko razvijala, rastla. V naravo in pod zemljo skladiščimo ogromne količine aparatov, ki nenazadnje le škodujejo.

Rada bi pohvalila sedmošolce, ki so se najaktivneje vključili, pripravili plakate, zbirali aparate in preštevali baterije, ki so jih prinesli učenci in jih je bilo v povprečju 400 dnevno.

Dodala bi še, da podjetji Surovina in Zeuss te aparate pravilno razgrajujeta, del tega se ponovno uporabi, del gre v reciklažo, del porabijo kot gorivo. Tako ohranjamo naravne vire. Da povzamem, so koristno uporabljeni odpadki.

Akcijo štejem kot uspešno in spodbujam ekološko zavest, ki se širi med učenci.«

Po zvočnem zapisu napisala Vanesa Törner, 7. a



TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 21. novembra, je na naši šoli, kakor tudi na številnih šolah širom po Sloveniji, že četrto leto zapored potekal tradicionalni slovenski zajtrk.

Tokrat je bila hrana samopostrežna. Jedli smo črni kruh z maslom in medom ter jabolko. Pili smo mleko.

Menimo, da je tak zajtrk zdrav, saj je hrana pridelana doma. Hkrati pa tako ohranjamo tradicijo in kulturo Slovenije.

Ema Kukovec, Petra Peklar, Neli Purgaj, Stella Zamuda, 8. a

Po zgledu (Poustvarjanje)

P. Suhodolčan: Ti kanta požrešna **Požrešna mikrovalovna**

Vsi že poznate palčke, princese, kralje, ne poznate pa še požrešne mikrovalovne. Vam bom pa povedala, kakšna požeruhka je bila. Takšna, da je jedla samo kokice. Veliiko kokic. Čeprav je že zelo zelo pokalo v njej, je hotela več in več. Bila je že tako polna, da se je tresla od koruze, hodila je od kuhinje do podstrešja, od otroške sobe do kopalnice in spraševala ljudi, če imajo kaj kokic. Obrala je že vse trgovine s kokicami, a še vedno ni bilo dovolj. Pojedla, z boljšo besedo požrla, je celo narisane kokice. Končno je bilo dovolj. Deček Jan je odprl mikrovalovno, vzel kokice in ugotovil, da je mikrovalovna fuč, saj je pojedla preveč kokic in zato je morala na popravilo. Popravili so jo in vse je bilo dobro. Vsi so ji govorili, da bo morala manj jesti. Mikrovalovna je dejala: »Nekaj sem se naučila. Ne smem več toliko jesti. Najprej samo eno vrečko kokic, potem šest, komaj potem 37 in šele nato 60«, in takole je nadajevala.

Sedaj pa zapri oči in zaspi.

Laura Horvat, 4.a



Urban Lindič, 1. b

ŠČ

Avion prileti na letališče,
ladja pripluje v pristanišče.

Pešec prečka cestišče,
Miha odide na ležišče.

Ko avto pripelje v križišče,
se doma dere malo pišče.

In vse to se zgodi,
ko šč v besedo prileti.

Kar naenkrat se postavi zdravilišče,
parkirišče in dirkališče.

ŠČ je res prava nadloga,
ker pri pisanju te ne uboga!

Samuel Zamuda, 4.b

MOJA BABICA

MOJA BABICA IMA VELIKO SRCE
IN PRIDNE ROKE.

VSAK DAN MI SKUHA KOSILO.
SREČNA JE, KO VSE POJEM,
ČE PA SE ZMRDUJEM,
ME LE HUDOMUŠNO POGLEDUJE.

OBE OBOŽUJEVA NAJINO PSIČKO RINO,
KO LAJA NA VES GLAS,
KAR POMENI PRIDITA, GREMO
RAZISKOVAT.

PRI NJEJ VEDNO JE LEPO
IN ČAS PREHITRO MINE.

IMENA BITIJ – DRUGO

- Jelka – jelka (drevo)
- Javor – javor (drevo)
- Bor – bor (drevo)
- Gaber – gaber (drevo)
- Angelika – angelika (zdravilna rastlina)
- Meta – meta (zdravilna rastlina)
- Melisa – melisa (zdravilna rastlina)
- Lan – lan (zdravilna rastlina)
- Višnja – višnja (sadje)
- Jasmin – jasmin (okrasni grm)
- Ajda – ajda (žito)
- Benjamin – benjamin (roža)
- Regina – regina (roža)
- Roža – roža (rastlina)
- Maj – maj (mesec)
- Julij – julij (mesec)
- Avgust – avgust (mesec)
- Luna – luna (nebesno telo)
- Zvezda – zvezda (nebesno telo)
- Sever – sever (smer neba)
- Svit – svit (čas, ko noč prehaja v dan)
- Zarja – zarja (rdečkasta svetloba ob vzhodu ali zahodu)
- Lučka – lučka (svetilo)
- Vid – vid (čut)
- Gaj – gaj (redk gozd)
- Kristjan – kristjan (pripadnik krščanske vere)
- Maša – maša (verski obred)
- Ljubica – ljubica (ljubljenka ženska)
- Srečka – srečka (listek pri žrebanju)
- Pika – pika (ločilo)
- Mina – mina (telo z razstrelivom)

Blaž Žnidarič, 4. b

Tyra Petrovič

3.a

Mojemu otcu je ime Denis, piše se tako kot jaz Petrovič. Kar je 18 let, visok je 193 cm. Rojstni dan praznuje 14. februarja. Lase ima temno rjave. Nos rdeč, tako kot jaz. Ima modre oči in temno rjave obrvi. Nos ima velik, ima lep nosič. Rad se oblači v športna oblačila, rad ima črne adidas. Po mami mi doma, mamu sluha kosilo, najboljša sluha: pire, juha in palačinke. Rad se ukvarja s fitnesom. Pri mami hiši je naredil veliko nam. Rad tudi bere in gleda televizijo. To je moj oče. Po poklicu je prazgodni policist ali parnikar. Na hrbtu ima piko. Zdrava sem ga, zato, ker ga imam rada.

Tyra Petrovič, 3. a

Epis sošolca Gašperja

Mojemu sošolcu je ime Gašper, piše se Majerič. Doma je v Moškanjcih. Težak je 26 kg, visok je 97 cm. Rojstni dan ima decembra. Hodi v 3b razred OS Gorišnica. Ima rjave lase in rjav obličje. Nos ima majhen, na glavi ima tri lepotične pike. Star je 7 let. Ust ima okrogel. Ne nosi očal, ker dobro vidi. Ko ima dober dan, se mu ustnice naredijo srčkaste oblike. Usti ima rjave barve. Rad obleče kratko majico in karlojke. Ubuje rad športne copate. Njegov hobi je nogomet. Je dober prijatelj in je dober po srcu. Zato ga imam rad. Izbral sem ga zato, ker je moj najboljši prijatelj.

Enri Klinger, 3. b

PEKI

Nekoč so v stari Ljubljani živeli peki.

Meščani so jih namakali v reki. Zaradi tega so bili najbolj čisti med peki.

Peči so morali tak kruh, ki je hrustal in je vsem bil kar za v usta.

Peči so kruh pekli zaštonj ali za dober tek. Morali so peči po naročilu.

Zraven so tako razmišljali, da so zažgali kruh in pekarijo.

Kruh so mesili iz moke, s katere ni kruha.

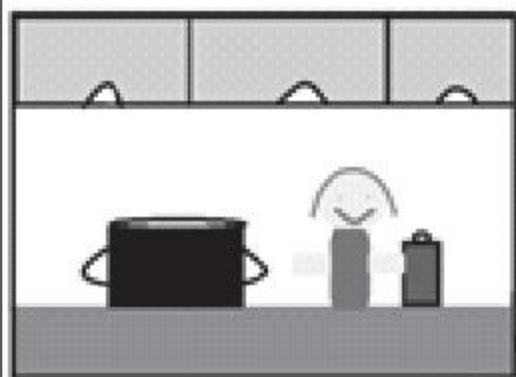
Kruh še danes hodi iz rok v roke in duha.

S kruhom so se redili tudi peki.

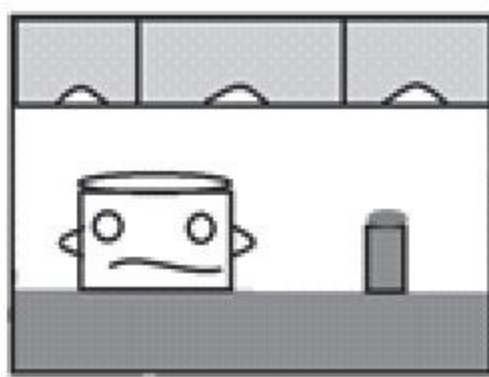
Še dandanes se govori, da se ob polni luni vidi odsev peka v reki.

Maša Rižnar, 5. b

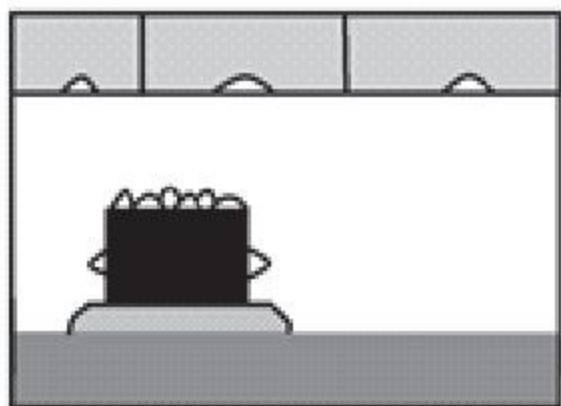
STRIP PO PESMICI MLEKO (Andrej Rozman Roza)



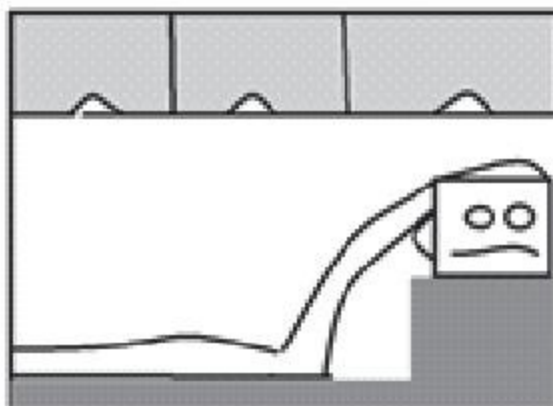
Mama vliva v lonec mleko, ker bi rada naredila kakav.



Mleko se od groze skoraj sesiri.



Mleko reče: „Jaz, da kakav bom?! Nikdar! Nikoli!“



Mleko reče: „Do smrti bom mleko! Nikoli kakav!“

Žiga Kokot, 4. b

MOJ DEDEK

Vedno nas zabava z njim je vedno prava zmešnjava.

Moj dedek je junak traktor vozi, z njim lahko se pelje vsak.

Svojim vnukom vse pusti, zvečer nam speče še ponfri.

Katarina Bezjak, 4.a

V letošnjem šolskem letu je naša šolska knjižnica spet bogatejša za kar nekaj zelo dobrih knjig. V tokratni številki vam predstavljamo nekaj izmed njih, vi pa lahko, če imate le malo časa, greste v knjižnico in pobrsate med ostalimi knjigami. Zagotovo se bo našla še kakšna zanimivejša.

Špela Horvat in Anja Kostanjevec, 9. a

KRIVE SO ZVEZDE

John Green

Hazel že od trinajstega leta boleha za neozdravljivo obliko raka. Njen svet je poln bolnišnic, zaščitniških staršev in stalno novih oblik zdravljenja. Toda Hazel si ne želi, da bi bilo njeno življenje v celoti podrejeno bolezni. Hazel hoče vse, kar si želijo druga dekleta njene starosti, in ko v skupini za samopomoč spozna čudovitega fanta s podobno diagnozo kot ona, se ji želja izpolni. Čedoni, pametni in zabavni Gus v Hazelin svet prinese smeh in pustolovščine, predvsem pa novo upanje ...



PRVIČ

Melvin Burgess, Anne Fine, Goran Vojnović, Suzana Tratnik in drugi

Si že? Kako je bilo? Kdaj si prvič? Pa tvoji prijatelji? Je še prezgodaj? Kako pa na to gledajo drugi?

S temi in podobnimi vprašanji se ubada deset kratkih zgodb, ki z različnih vidikov prikažejo enega najpomembnejših trenutkov v življenju vsakega mladostnika: izgubo nedolžnosti. Nekatere od pripovedi so ganljive, druge zabavne, žalostne, surove ali provokativne, vsaka od njih pa na edinstven način spregovori o tem, kako je, ko se prvič srečaš s spolnostjo.



ZALJUBLJENA, ZATRESKANA

Sophie McKenzie

River in Flynn se spoznata na vajah za šolsko predstavo Romeo in Julija. Brezglavo se zalubita, a njuna zveza je zaznamovana s Flynnovo nedostopnostjo in jezo. River to skoraj spravi ob pamet, naposled pa se ji Flynn le odpre in izkaže se, da se za izbruhi jeze skriva zgodba o družinskem nasilju, zaradi katerega mora fant prezgodaj dozoreti. Potem pa je tukaj še spolnost. Kdaj je pravi čas zanjo? Naj River sledi sebi ali Flynnovi potrebi? Vsekakor nič ni tako, kot si je predstavljala v sanjah, preden je spoznala Flyna.



VAMPIRJI IN VOLTI

Marcus Sedgwick



Prebivalci gradu Drugoroki – »vseh sort čudaki, norci in prismuknjenci« – se veselijo noči čarovnic. Ta bo tokrat nekaj posebnega, saj bo družina gostiteljica velikega plesa. Do te časti pa se niso dokopali s poštenim žrebom, pač pa z goljufijo, za katero je poskrbel iznajdljivi Valevin. Po napornih pripravah, pri katerih sodeluje tudi krokar Edgar, se v njihov dom zgrne množica gostov, z njimi vred pa nezaželena nadloga, ki jo bodo morali nekako odpraviti. Jim bo uspelo? Še en roman iz zbirke Krokarščine mlade bralce navdušuje z zabavno zgodbo, prikupnimi čarovniškimi liki in pristrčnimi ilustracijami, ki se zlivajo z besedilom v razgibano celoto, v katero se rad zatopi tudi kak nad branjem manj navdušen otrok.

MIHEC

Majda Koren



Zgodbe o prikupnem tretješolcu Mihcu so bile prvič objavljene v Cicibanu pred petimi leti in od takrat je avtorica, sicer učiteljica razrednega pouka, napisala že mnogo drugih zgodb (Eva in Kozel, Zgodbe zajca Zlatka, Lojza iz veselja, Mici iz 2. a itn.), ki so izšle pri različnih založbah, namenjene pa so najmlajšim bralcem. Ti se bodo zlahka vživeli tudi v Mihčeve prigode. V šoli ima Mihec od vsega najraje telovadbo, zoprno mu je, kadar se mami in oči prepirata, desetminutne bralne vaje bi najraje preskočil, veseli se počitnic in neskončno uživa pri dedku in babici na podeželju. Čisto navađen fant je, ima pa dve postelji in dva hladilnika. Kako? Preberi tudi ti.

ZDRAVILNE ZGODBE

Mia Bone in Petra Julia Ujave

S pomočjo Zdravilnih zgodbic otrokom pomagata predelati čustva, ki jih sami še ne uspejo prepoznati, in s tem poskrbite, da odrastejo v samozavestne in zadovoljne osebe. Zdravilne zgodbe se osredotočajo na povsem naraven razvoj in s tem spodbujajo zdrav razvoj otroka. Zgodbe otrokom pomagajo, da hitreje predelajo čustva in prerastejo naravne psihološke ovire posameznega razvojnega obdobja.



... ge. MARTE TUŠ

1. Babica Marta, imaš kakšne zanimive spomine iz osnovnošolskih dni?

V šolo sem hodila zelo rada. Hodili smo peš in bos. Iz vasi nas je šlo vsako jutro več kot deset. Malo ven iz vasi smo se čakali, da smo šli naprej skupaj. Večkrat smo se predolgo čakali in pouk zamudili. Takrat smo morali vsaki krat za kazen stati nekaj časa v kotu in gledati v kot. Z učenjem nisem imela težav, vedno sem bila odlična. Spomnim pa se edine štirice v prvem razredu. Pri risanju sem narisala kurenta tako, da sem moškemu narisala kožuh in glavo z očmi, nosom, usti, ušesi in lasmi in šele nato na njegove lase kurentovo kapo z velikim nosom, jezikom, očmi, perutmi in pisanimi trakovi nad kapo. Pri pouku smo morali vedno imeti roke nazaj na hrbtu. Mislim, da je to bilo prav, saj večjih težav z ukrivljeno hrbtenico otrok takrat nismo poznali.

2. Si bila v šoli tudi kdaj kaznovana? Kakšne kazni pa so učitelji uporabljali za porodne učence?

Tudi. Smilili so se mi moji sošolci, ki jim je šlo znanje težko v glavo. Za kazen so morali iztegniti roko, da jim je učiteljica dala packo po roki, z ravnilom jih je udarila po dlani ali členkih. V višjih razredih so ponavadi fantje za svoje neumnosti dobili zaušnice ali sladke, poteg za lase tik nad ušesi. Za večje prekrške pa smo morali ostati po pouku v razredu, napisati »pozabljeno« domačo nalogo ali za kazen prepisovati berilo ali reševati račune, se na pamet naučiti pesmico in podobno. Doma si nikoli nihče ni upal povedati, če jih je v šoli dobil, saj bi jih dobil doma še zraven. Starši so nas vsako jutro opozorili, da moramo ubogati učitelje in gospoda kateheta pri verouku. Tako če si jih v šoli še tako fasal, si bil sam kriv. Starši so rekli: »Deca majo za plotom rihtara«. To je pomenilo, da če smo nagajali, ne pisali domačih nalog ali se stepili, skregali s sošolci ali vaškimi otroci, smo pač to morali odslužiti sami s šolsko kaznijo ali pobotanjem s sosednjimi otroki. Za svoja dejanja smo morali že majhni sprejemati vso odgovornost.

3. Zagotovo si bila tudi doma ubogljiva in poslušna. Verjetno pa si kaj ušpičila tudi mami. Kakšne kazni sta si izmišljala tvoja starša?

Kmečki otroci smo morali vedno, ko smo prišli iz šole, vzeti v roke motiko ali grablje ali maclek in iti na polje na kmečko delo. Vedno nam to ni dišalo. Zagojiči smo radi postavali v gozdičku, gaju ob pokopališču in se na vse pretege igrali najrazličnejše igrice: zemljo krast, činklat - približevanje kovanca proti

Ko se bliža konec leta, se pogosto zazremo nazaj. Ne le v odhajajoče leto. V čase naših babic, dedkov ... v čase, ki so bili drugačni.

Tokrat sem svojo radovednost potešila pri babici Marti, ki je zdaj večkrat doma kot pa nekoč, ko je bila zaposlena učiteljica in ravnateljica.

manjši izkopani luknjici. Smo se veveričkali, skakali z enega drevesa na drugo tako, da si splezal na drevo si izbral upogibajočo vejo in se z njo zazibal proti veji na bližnjem drevesu. Pozabili smo, da ura teče tudi med igro in prišli prepozno domov. Mene je po navadi mama potegnila za dolge kite, brata pa sta dobila kako zaušnico in smo že hiteli na polje. Staršem nikoli nismo upali ugovarjati. Kaj takega nam niti na misel ni prišlo, saj smo vedeli, da bi se v takem primeru kazen podeseterila. Pri naši hiši si tako lahko zaslužil jutranjo pašo ob petih pred poukom za cel mesec, sicer si bil na vrsti le enkrat na teden.

4. Ti je kakšen dogodek ostal še posebej v spominu?

Kmečki otroci smo se učili in delali naloge zvečer po večerji, ko so tuji delavci odšli domov. Vseeno sem rada hodila v šolo. Najrajši sem imela slovenščino. Rada sem pisala spise, se učila pesmi na pamet in pri vsaki proslavi nastopala. Še danes znam več Prešernovih pesmi na pamet kot moji otroci, ki so že končali gimnazije. Imeli smo dragoceno učiteljico slovenščine, gospo Hedico Fric. Njen sloves nas je spremljal v srednje šole. Učitelji so rekli: »Aha, vi ste iz gorišniške šole, vi imate slovenščino v malem prstu.« Tako je tudi bilo. Mi smo snov samo dograjevali, drugi učenci so se morali učiti še za nazaj.

Iz osnovnošolskih klopi se spomnim, da nisem bila vedno za vzor. Pri uri nemščine sva se s Šoštarovim Slavkom smejala in mikastila. Slavko me je pičil s kaktusovo konico v hrbet, jaz sem pa njega nazaj z zvezkom po glavi. Gospa Kirbiševa je vneto razlagala čase pred tablo, naju opozorila, midva pa nič. Naenkrat jo zagledam pred sabo. Takrat so moja lica okusila njene dlani. Nisem ji zamerila, zaslužila sem. Doma seveda nisem upala povedati, le kdo bi si želel že ob zori goniti krave na pašo cel mesec. Spomnim se, ko smo igrali igro Kekec in Pehta. Vse smo bile zaljubljene v sošolca, ki je igral Kekca. Enkrat ga je zalezovala ena pa spet druga. Nisem bila izjema. Njegove ustnice so se dotaknile mojih, pojedla sva si šminko, poljubljati se tako in tako nismo znali. Maskerka pravi, glej no glej, vaju sem že našminkala, pa sta si pojedla šminko. Spogledala sva se, kot dva butca. Maskerka naju je ponovno namazala in držalo je do konca predstave.

5. Zakaj nisi ostala na kmetiji in gospodinjala skupaj s starši?

Kmečko delo je težko, to sem hitro spoznala. Starši so me imeli radi in me razumeli. Moje dobre ocene v šoli so nagradili tako, da so mi omogočili šolanje v gimnaziji in pozneje še na Pedagoški akademiji, za kar jim bom vedno hvaležna. Ob delu sem končala tudi Filozofsko fakulteto na Univerzi v Ljubljani, magistrski študij pedagoške psihologije, šolo za starše in izobraževanje za mediatorja. S srcem sem opravljala najlepši poklic na svetu. 39 let sem poučevala in vzgajala otroke, predavala staršem, učiteljem, ravnateljem in zaročencem pred poroko. Če bi se še enkrat rodila, bi prav tako postala učiteljica. Zdaj živim za svoje otroke in vnuke. Pri reševanju osebnih težav pa pomagam ljudem, ki me za to prosijo. Če bi se še enkrat rodila, bi prav tako postala profesorica.

6. Ali si imela skozi življenje kak pregovor ali misel, ki si se je držala?

Vodilo je bilo: Ne uči otrok le šolske snovi, predvsem jih uči živeti, pokaži jim, da je življenje lepo, da nobena težava ne more biti tako velika, da je s skupnimi močmi ne bi mogli rešiti.

7. Bi za konec želela mladim še kaj posebej položiti na srce?

Da. Rada bi jim povedala, da je vrednota nekaj, kar nam veliko pomeni, nam je veliko vredno. To je lahko nekaj, kar se da prijeti, obleči, pojesti. Veliko večje pa so vrednote, ki jih ne moremo prijeti. To je to, kar so nas naši ljubi starši začeli učiti že v zibki. Te vrednote so prijaznost, spoštovanje, uslužnost, poštenost, odkritost, sočutje, odgovornost, potrpežljivost, vztrajnost, uboganje in pomoč staršem in starim staršem. Pomislite kdaj na to, pa boste najsrečnejši ljudje na svetu, kot pravi četrta božja zapoved, spoštuj očeta in mater, pa boš dolgo živel in ti bo dobro na Zemlji.

Babi, hvala, da si se pogovarjala z mano. Naslednjič zagotovo pridem k tebi, ko bom potrebovala nasvet za življenje. Vem, da me boš poslušala in skrivnosti obdržala v svojem srcu.



Babica na nastopu

TEDEN OTROKA

Letošnji Teden otroka smo obeležili tudi v vrtcu Gorišnica. Preživeli smo čudovit in krasen teden, saj smo pod geslom »za ustvarjalno in razigrano otroštvo« pripravili dejavnosti, ki so otroke izredno dobro motivirale ter jih navdušile.

Strokovne delavke smo to dosegle z igralnimi kotički na hodniku, s poučno gledališko predstavo »Jesenska« v izvedbi Društva »Za boljši svet« ter s tekanjem na jesenskem krosu. Poleg tega sta bila dva dneva prav posebna in popestrena z zunanjimi sodelavci.

Med nas smo povabili policiste Policijske postaje Gorišnica. Pokazali so nam opremo, ki jo potrebujejo pri svojem delu, predstavili so svoj poklic, mnogo povedali o varnosti in nevarnostih v cestnem prometu, s seboj pa so pripeljali tudi dve policijski vozili. Otroci so si opremo in avtomobile ogledali, z veseljem prisluhnili povedanemu, preizkusili razne pripomočke ter policista, gospoda Marjana Vrčiča, veliko spraševali. Policisti so otroke kar navdušili za svoj poklic.

Na gorišniškem igrišču pa smo se srečali s še enimi gosti, ki so predstavili svoje humano delo. To so bili gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Gorišnica. Tovariš gasilec, Davorin Kelenc, je otrokom na zanimiv način veliko povedal o delu in humanem poslanstvu gasilcev. Pogledali smo, kaj vse je v gasilskem avtomobilu, zakaj omenjeno potrebujemo in kako deluje. Otroci so imeli možnost poskusiti, kako se gasi z vodo in peno. Najbolj pa jih je navdušila vožnja z gasilskim avtomobilom. Z velikim veseljem in izredno motiviranostjo so otroci pokazali, da je bil dan nekaj posebnega, nenavadnega in zanimivega.

Teden otroka se je iztekkel v prijetnem vzdušju. Veseli nas, da so otroci uživali ter da so preživeli krasen teden z nevsakdanjimi in sproščujočimi dejavnostmi.

Valerija Vnuk Tušak



EKO TEDEN - ZDRAVA PREHRANA

V okviru Eko projekta smo v vrtcu izvedli Eko teden. Potekal je v tednu, ko je tradicionalni slovenski zajtrk, zato smo organizirali dejavnosti na temo Zdrava prehrana.

Otroci so izdelali plakate prehranske verige, ustvarjali, poslušali zgodbe na to temo, si sami pripravljali sadno malico. Ponudili smo jim tudi samopostrežni zajtrk, ki je pomenil otrokom neko novo doživetje. Tudi letos so nas obiskali čebelarji, ki so nam poleg tega, da so nam opisali, kaj je njihovo poslanstvo ter povedali pavljico, podarili tudi med.

Pomembno je otrokom približati zdrav način prehranjevanja, saj tako pripomoremo k zdravemu in kvalitetnemu načinu življenja, zato k temu otroke v vrtcu spodbujamo skozi celo leto.

Sandra Prapotnik



OBISK LOVCA V VRTCU GORIŠNICA

V okviru tematskega sklopa Priprava živali na zimo smo se odločili, da v skupino Kapljice povabimo lovca in spoznamo njegovo vlogo v zimskem času.

25. oktobra nas je obiskal lovec, g. Janko Vaupotič. S seboj je pripeljal psičko, ki ga večkrat spremlja pri njegovem delu v gozdu in še veliko zanimivih reči: preparirane živali, lovski rog, piščalko, daljnogled, revijo o pticah, ptičjo krmilnico, hrano za ptice in plakate o divjih živalih, ki prebivajo v naših gozdovih. Preparirane živali je namestil pred vrtcem na drevesa, kar je bilo otrokom najbolj všeč, da so si lahko živali ogledali od blizu in se jih tudi dotikali.

Lovec Janko je otrokom povedal, da lovci skrbijo za živali v gozdu v vseh letnih časih; da so lovci skrbniki gozdov; da v gozdu velja poseben red in spoštovanje do narave in do živali; da je v Sloveniji



veliko lovcev, ki so združeni v lovske družine; da imajo lovci posebna oblačila, delovna in svečana. Na ogled in pogovor z lovcom smo povabili tudi otroke iz ostalih igralnic. Otroci so z zanimanjem poslušali, veliko so tudi spraševali in verjetno je med njimi tudi kakšen bodoči lovec.

G. Janku Vaupotiču se zahvaljujemo za obisk in si želimo, da bi nas obiskal tudi naslednje leto.

Andreja Fekonja

KOSTANJEV PIKNIK NA IGRIŠČU VRTCA GORIŠNICA

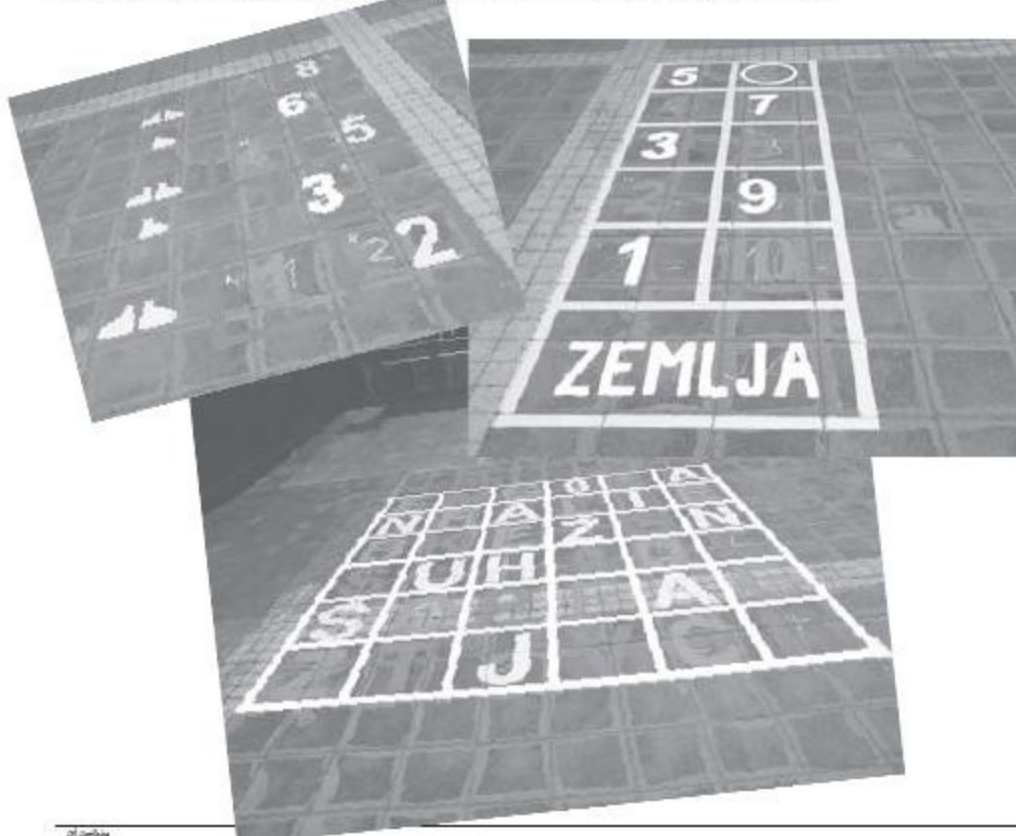
Pa smo ga dočakali ... Na čudovit, s soncem obsijan ponedeljkov jesenski popoldan, smo se zbrali otroci, starši ter vzgojiteljice vrtca Gorišnica na tradicionalnem kostanjevem pikniku. Že ob prihodu otrok in staršev je zadišalo po pečenih kostanjih. Zato gre posebna zahvala gospodu hišniku, da si je vzel čas in spekel prve kostanje za dobrodošlico. Vzgojiteljice so poskrbele za sočna jabolka in tudi drugih dobrot ni manjkalo. Prijetno druženje smo popestrili z glasbo in plesom, pripravljenim poligonom, kjer so otroci veliki in mali premagovali ovire ter igri otrok na igralih. Starši in vzgojiteljice so lahko sproščeno poklepetale. Po končanem pikniku smo prišli do spoznanja, da so skupna druženja v sproščenem vzdušju pomembna za medsebojne odnose v družbi in da je prav, da se naslednjo jesen zopet zberemo. Piknik je bil s



strani staršev in otrok dobro obiskan, vsi pa smo tako uživali v druženju.

Darinka Kokol in Nevenka Maltarič

IGRE NA NAŠEM DVORIŠČU



Otrokom smo želeli popestriti gibanje na svežem zraku, jih motivirati za skupinske igre in jim predstaviti način preživljanja prostega časa, ki zahteva zgolj domišljijo, zato smo v vrtcu v novem šolskem letu realizirali permanentne poslikave tal, ki obujajo že skoraj pozabljene igre, kot so ristanc, zemljo krast idr. Vzgojiteljice smo osvežile poznavanje pravil iger, ki smo se jih nekoč same igrale, otroci pa seveda pravila radi prirejajo »malce po svoje«, saj gre predvsem za spontanost, ustvarjalnost in veselje, ki je bistvo igranja.

Otroci potrebujejo čim več gibanja, če pa se ob druženju na igrišču učijo še števil, strpnosti in vztrajnosti ter se veselijo svojih dosežkov, smo naredili veliko. Čar tovrstnega igranja je v tem, da se otroci igrajo skupaj, da starejši pomagajo mlajšim, da urijo domišljijo in bogatijo prijateljstva.

Ker za tovrstno skupinsko igranje potrebujemo zgolj kakšen kamenček ali palico in ker nam poslikav dež ne bo spral, so igre vsem zainteresiranim na voljo in v veselje vsak dan.

Marjana Belšak

*Dear English corner friends:
we wish you pleasant
Christmas holidays and all
the best in the New year 2015*

CHRISTMAS TIME

Christmas is here,
Christmas is there,
we celebrate it,
everywhere.

Children are waiting for Santa,
even the kids in Atlanta.
It's the most beautiful time of the
year,
and nobody has a fear.

Dea Kovačec and Špela Horvat, 9. a

CHRISTMAS IS COMING

Christmas is coming,
Happily and warming
Reindeers are magically flying,
I'm full of joy and smiling.
Santa is here,
Thanks to the snow, he will come in
time, let's cheer!
Most of us are expecting him,
Anyways we all have been experiencing
the Christmas
Spirit.

Jana Rajh Plohl and Eva Šalamon, 9. a

CHRISTMAS IS COMING

It's the most beautiful time of the
year,
Lights, snow, presents will be suddenly
here,
Santa Claus is coming to our house,
He will put smiles on the Christmas
nights.
Grandma is baking, winter clothes
making,
But only thinking about you,
Will you be my Christmas present too?

Children from all over the world are
singing Christmas songs.
On the North Pole everything is ready,
And all Santa's helpers are steady.

Neli Cvetko and Ema Hunjet, 9. b

Unser Ausflug nach München 2014

Am 24.10. 2014 um 2:00 morgens began unser Ausflug nach der 3. größten Stadt Deutschlands, München. Vor der Fahrt haben wir uns noch von unseren Eltern verabschiedet und stiegen in den Bus. Zuerst waren wir sehr aufgeregt, aber nach ein paar Stunden haben wir dann auch ein bisschen geschlafen. Unser Leiter Tadej hat uns immer neuer Sachen über Deutschland erzählt. Die Fahrt was sehr lang und auch sehr witzig und schön. Wir hatten sehr viel Spaß.

Um ungefähr 10 Uhr, waren wir auf den Parkplatz angekommen. Wir stiegen aus dem Bus und uns trennten noch ein Paar Schritte zum Legoland. Wir haben zuerst ein paar Fotos gemacht, weil wir haben noch auf die Karten gewartet. Unsere Lehrerin Jelka und unser Leiter Tadej brachten uns die Karten, und dann haben wir das Legoland betreten. Es war unglaublich groß und schön. Da waren viele Sachen aus Legosteinen, zum Beispiel die Allianz Arena usw. Da waren auch viele spitzenmäßige Sachen zum ausprobieren und auch spielen, zum beispiel Project x. Wir hatten im Legoland auch unser Mittagessen. Die Leute da waren sehr nett und sehr fleißig. Zum Ende dieses Tages, haben wir noch ein paar Fotos gemacht und dan stiegen wir in den Bus und fuhren ins Hotel. Das Hotel war sehr groß und da waren viele Leute. Wir hatten da sehr viel Spaß und die Türen waren echt geil, weil die nur mit einer Karte geöffnet werden konnten. Jeden Abend hatten wir im Hotel das Abendessen und jeden Morgen das Frühstück. Wir haben uns auch jeden Abend in dem Shop an der Ecke etwas gekauft.

Am nächsten Tag haben wir uns nach dem größten Teil Müchen gemacht. Wir haben da eine menge toller Sachen gesehen. Wie die Herren-Kirche, Frauen-Kirche, den Dom zu unseren lieben Frau, Neues Rathaus, Altes Rathaus und so weiter und so fort. Wir haben auch den Olympia Turm besucht, die BMW Ausstellung, den Englischen Park, den Platz wo der Fluss Isar mit seinen Surfern ist, Allianz Arena. Das ist die Arena von FC Bayern München. Die Leiterin hat uns viele tolle und witzige Sachen über die Arena erzählt. Wir haben sogar die Umkleideräume der Spieler gesehen! Dann gingen wir uns zurück ins Hotel.

Am dritten Tag fuhr uns der Bus nach Chiemsee. Dorte stiegen wir an einem Boot an, der uns nach Herreninsel brachte. Es war wunderschön, vor allem der Schloss von Ludvig den Bayerischen und die Natur.

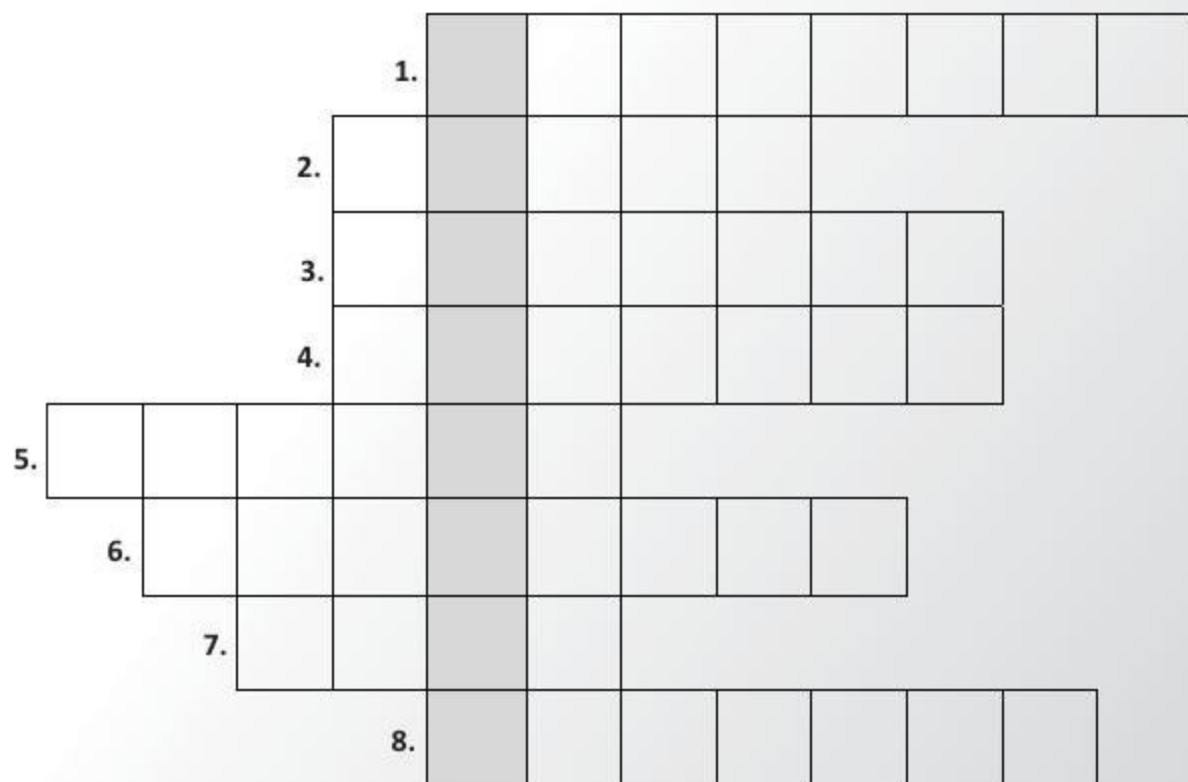
Der Ausflug nach München war sehr toll, ah toll ist nicht das richtige Wort...es war fenomenal. Wir hatten sehr viel Spaß und wir haben tolle Sachen erlebt, die für immer in Erinnerung bleiben.

Špela Horvat, 9. a



PRAZNIČNA KRIŽANKA

Avtorji križanke: Luka Černesl, Rene Fistravec,
Anže Petek, 6. b



1. Kaj obesimo na božični večer na kamin?
2. Kaj praznujemo 25. decembra?
3. Kaj cinglja na božični večer?
4. Kaj da Božiček v nogavice?
5. Kaj prinese Božiček?
6. Katera žival je Rudolf?
7. Kaj ima 365 dni?
8. Kaj visi na božičnem drevesu?

Srečna nagrajenka junijske številske Iskrice je:
Barbara Toplak, 2. b

Nagrada te čaka pri pomočnici ravnateljja, go. Klementini Lindič.

Rešitev Praznične križanke pošljite na iskrice.osgorisnica@gmail.com. V naslednjih Iskricah bodo objavljeni trije nagrajenci.

PREMETANKA

avtorica: Ema Čagran, 7. b

Poskušaj poiskati vse besede v spodnjem okviru. Najdeš jih navpično, horizontalno in diagonalno.

K	L	I	M	O	G	R	A	M	Z
U	N	O	đ	Ž	M	T	H	Ž	A
H	R	J	O	A	G	O	R	O	S
I	U	A	I	H	O	R	Z	L	T
N	H	J	K	G	B	B	Ž	A	A
J	O	E	E	đ	A	A	J	H	V
A	Z	B	O	R	N	I	C	A	A
R	A	đ	U	N	A	L	N	I	K

KLIMOGRAM

UHO

NOČ

URA

KUHINJA

GOBA

ZASTAVA

KNJIGA

ŠOLA

ZBORNICA

ŠAH

RAČUNALNIK

TORBA

REBUS

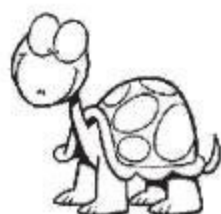
avtorici: Ema Čagran, 7. b in Eva Čagran 7. a



1 2 3 4 5



1 2 3 4 5 6



1 2 3 4 5



1 2 3 4 5 6

SUDOKU

avtorica: Eva Čagran, 7. a

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

1								
	2			6	7	8	9	
3				4				
	4			3				
				2	1	6	7	
	6						8	
		7					4	
	8			9	3	7	2	
		9						

NA KLEPETU Z GOSPODOM SLAVKOM LEBNOM IZ MOŠKANJCEV

Ker živimo na kmetijskem področju, smo se tokrat odločili predstaviti poklic kmetovalca. Obiskali smo gospoda Slavka Lebna, ki živi in dela na kmetiji v Moškanjcih.

1. S čim se ukvarjate?

Sem kmetovalec in naša kmetija je povprečna mešana kmetija. Ukvarjamo se z živinorejo (reja prašičev) in s poljedelstvom – trenutno prevladujejo oljne buče, pa tudi vso hrano za prašiče pridelamo sami. Imamo še del vrtnarske proizvodnje. Zadnja leta smo se usmerili v pridelavo česna.

2. Kako poteka vaš delovni dan?

Delovni dan je odvisen od letnega časa: pozimi se bolj posvečamo hlevu in popravilu strojev, poleti je več dela na polju.

3. Ali zmorete vse delo opraviti sami? Kdo je še vključen v delo?

Ne, vsega dela ne zmore en sam. Poklic kmetovalca je specifični poklic, kjer moramo delati in sodelovati vsi člani družine.

4. Kdaj je na kmetiji največ dela?

Največ dela je spomladi, ko se seje in seveda jeseni, ko se pridelki spravljajo.

5. Kako dolgo tradicijo ima vaša kmetija?

Pred časom je hčerka v zaprašenih knjigah na domačiji izbrskala zanimive po-



datke, ki pričajo o tem, da je naša kmetija obstajala celo že okrog leta 1720.

6. Zakaj in kako ste se odločili, da boste delali na zemlji?

Mislim, da se moraš »s tem naroditi«. Jaz se spomnim, da sem že kot otrok vedel, da bom kmetovalec.

7. Katere šole ste obiskovali?

Osnovnošolsko znanje sem nabiral na goriški šoli, nato sem obiskoval srednjo kmetijsko šolo na Ptuj, zatem pa višjo agronomsko šolo v Mariboru.

8. Bi se znova odločili za kmetovanje, če bi se še enkrat odločali?

Ja, zagotovo bi se.

9. Kaj menite, kakšna je prihodnost kmetovanja pri nas?

Rekel bi, da je kar svetla, saj menim, da je naša majhnost lahko slovenska prednost. Velja jo izkoristiti.

10. Kaj bi svetovali današnjim učencem, ki se bodo v naslednjih mesecih morali odločiti o svoji poklicni usmeritvi?

Predvsem to, naj se potrudijo pri uspehu, saj jim omogoča, da opravljajo poklic, ki jih veseli.

11. Povejte nam za konec: kakšen je poklic kmetovalca?

Poklic je dinamičen, lep, včasih sicer malce umazan, a jaz v njem uživam.

Želimo vam še mnogo užitkov pri delu in hvala za klepet.

Tjaša Horvat, Anja Kostevc,
Sara Leben, 9. a in Blanka Trunk, 6. b



BIOTEHNIŠKA ŠOLA PTUJ



Kmetijsko- podjetniški tehnik SSI (4-letni program)

Program daje veliko splošnega znanja zlasti iz naravoslovja, hkrati pa dijaki v njem spoznavajo najnovejša dognanja vseh področij kmetijstva in podjetništva.

Pouk poteka v specializiranih učilnicah, v laboratoriju, na šolskem posestvu in na sodobnih kmetijah. V prenovljenem programu poteka strnjeno praktično izobraževanje tudi v delovnem procesu. Izobraževanje se zaključi s poklicno matura, ki obsega 4 izpitne enote:

- obvezni del (slovenščina, izbrane strokovne vsebine),
- izbirni del (matematika ali tuj jezik, izdelek/storitev z zagovorom).

Po uspešno opravljeni poklicni maturi se absolventi lahko zaposlijo v pridelovalnih ali predelovalnih podjetjih, v kmetijskih prodajalnah, na domači kmetiji ali v drugih dejavnostih.

Lahko pa nadaljujejo študij v različnih smereh višješolskih ali visokošolskih študijskih programov. Z opravljenim dodatnim maturitetnim predmetom se lahko vpišejo na številne univerzitetne programe.

Julija Prejac, 7. b

http://kmetijska.scptuj.si/index.php?option=com_content&task=view&id=66&Itemid=95

ZOBOZDRAVSTVENO VARSTVO

Zobozdravstveno varstvo otrok zagotavlja celostno in neprekinjeno zobozdravstveno oskrbo, ki obsega odkrivanje in zdravljenje zobnih in ustnih bolezni ter redne preventivne zobozdravstvene preglede pri predšolskih otrocih ter učencih.

Tudi na naši šoli izvajamo redne zobozdravstvene preglede, saj nas večkrat obišče sestra Helena iz Zdravstvenega doma Ptuj, Zobozdravstveni zavod Sok iz Gorišnice pa opravlja vsako leto tudi redne sistematske preglede.



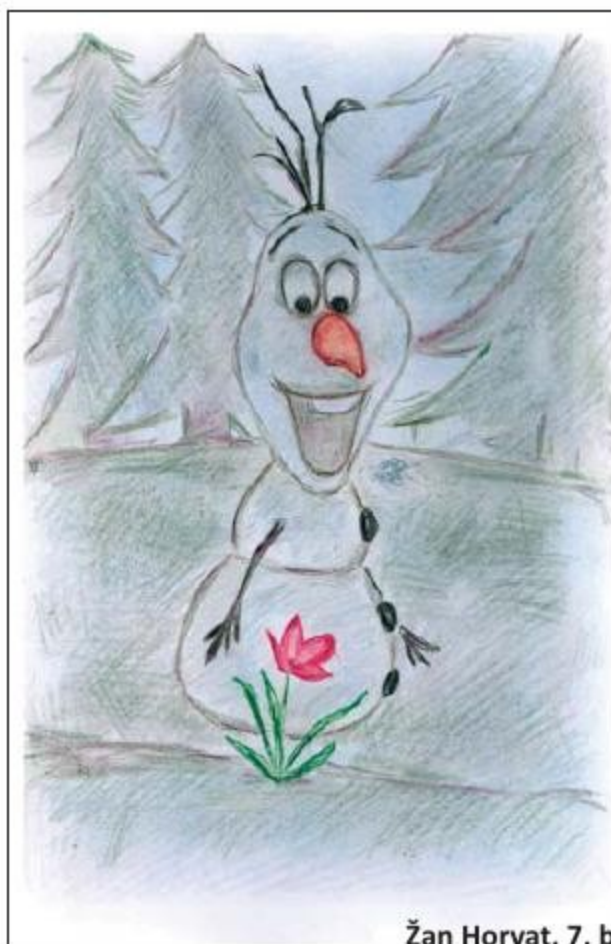
ŠOLSKA PREHRANA

Tudi v letošnjem šolskem letu se trudimo za naše učence pripravljati okusne, predvsem pa zdrave obroke, ki jim omogočajo dobro počutje in čim boljše učno uspešnost. V ta namen izvajamo projekta Shema šolskega sadja in zelenjave ter Tradicionalni slovenski zajtrk, poleg tega pa se trudimo v čim večji meri upoštevati tudi želje učencev. Tako smo v mesecu oktobru, ob svetovnem dnevu hrane, poskusno izvedli samopostrežno malico in ker je učencem bila zelo všeč, smo se odločili, da jo bomo v prazničnem decembru, pred počitnicami, ponovili. Poleg tega smo v mesecu novembru in decembru med učenci in starši izvedli anketo o šolski prehrani, s katero smo želeli ugotoviti predvsem, kaj je učencem pri šolski prehrani všeč in kaj ne. Glede na rezultate ankete bomo v prihodnje oblikovali take jedilnike in pripravili take obroke, ki bodo zadovoljili čim večje število učencev.

Mateja M. Pevec,
organizatorica šolske prehrane

SISTEMATSKI PREGLEDI

Tudi v letošnjem letu so že uspešno opravljeni vsi zdravniški pregledi. Za naše učence skrbita Erik in Jadranka Šolman.



Žan Horvat, 7. b

IZDAJO ČASOPISA SO OMOGOČILI:



OŠ Gorišnica
Osnovna šola
Gorišnica
Gorišnica 83



Občina Gorišnica
Gorišnica 83



Časopis OŠ Gorišnica

Mentorice: Manja Bezjak, Tadeja Ferk in Klementina Lindič

Odgovorni urednici: Eva Šalamon in Tjaša Horvat

Uredniški odbor: učenci novinarskega krožka in izbirnega predmeta šolsko novinarstvo

Lektorica: Tadeja Ferk

Računalniško oblikovanje: Klementina Lindič

Tisk: ANOLIS

Naklada: 500 izvodov



V jutranjem varstvu učencem zagotavljamo varno in spodbudno okolje, v katerem pričakajo pouk in organiziramo počitek ali po izbiri dejavnosti, ki jih veselijo, beremo pravljice, gledamo risanke, ustvarjamo iz najrazličnejših materialov, zlagamo kocke, sestavljamo puzzle, igramo šah in karte ter druge družabne igre.

Tudi v podaljšanem bivanju je delo zelo pestro in zanimivo. Z učenci izvajamo razne športne, likovne, oblikovne in jezikovne delavnice. Ob njih pa se najdejo tudi sprostitvene dejavnosti, ki jih učenci še kako potrebujejo.

